

[Berlau]

Hr. Poulsgaards partifælle, hr. Glistrup, har for offentlig skærm erklæret, at han synes, det er helt fint, at folk snyder i skat, for der er nogle love, han ikke bryder sig om. Hr. Kent Kirk, den politiske ordfører for De Konservative, kunne her forleden dag fortælle, at han syntes, at det var helt i orden, at folk tog utraditionelle metoder i brug, for så vidt de havde en sag, som de følte de ikke kunne komme videre med – sådan er verden indrettet på forskellig vis. Men det skal ikke retfærdiggøre, at man forsøger at slå BZ'ere i hartkorn med nogle af de tilfælde af vold, som har været bragt frem i debatten her.

Så roder man også lange knive ind i diskussionen. Det er et spøjst forslag, som justitsministeren er kommet med her på det seneste. Vi har ikke fået lov at se udkastet til det endnu, så vidt jeg ved, jeg har i hvert fald ikke set det, men det har været livligt debatteret ude over landet, og det har også været fremme her, om pigespejderen nu må det ene eller de må det andet, om fiskere og jægere osv.

Men det giver efter min opfattelse et helt hysterisk indtryk af, hvad der foregår i landet. Når man så kommer med et forslag om, at nu må man ikke gå med knive af en vis størrelsesorden længere, er det så uigennemtænkt, som man kan forestille sig. Jeg kan i hvert tilfælde ikke rigtig forestille mig, hvordan man vil formulere et forslag, som vil tilgodese andre borgers ret til at bruge kniv. Jeg brugte et eksempel i Radiotinget her for nylig på spørgsmålet om knive. Jeg har fra min tid til søs været ganske god til at slibe knive; det er noget af det, jeg har været god til. Det har betydet, at familie, venner og bekendte, når de besøger mig, pakker deres køkkenknive ind i avispapir og slæber dem med gennem S-toget til Birkerød, og så fikser jeg dem for dem, inden vi sætter os til middagsbordet. Nu skal de mennesker altså til at have vanskeligheder med at tage den slags ting med i S-togene, eller jeg skal måske til at besøge dem i stedet for for at opfølge konsekvenserne af den lidt hysteriske stemning, der har bredt sig i landet på det seneste.

Jeg kan meddele, at vi ikke stemmer for den af Fremskridtspartiet fremsatte dagsorden.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Først en bemærkning om hr. Poulsgaards dagsorden. Der er ikke noget tilfælde, hvor Fi-

nansudvalget eller andre udvalg ikke har kunnet få et svar fra mig, når det drejer sig om at redegøre for en bevilling eller for anvendelsen af de ressourcer, som vi har i Justitsministeriet til politiopgaver. En sådan henvendelse kan Fremskridtspartiet komme med og vil få svar på, og dermed er dagsordenens indhold dækket ind.

For det andet vil jeg sige, at det ville da efter min opfattelse være ganske forkert, hvis en debat, som jeg opfatter som afstandtagen fra volden i samfundet, og de aktioner, der skal sættes ind for at bekæmpe volden, skulle betragtes som udelukkende et økonomisk spørgsmål. Hvis det drejer sig om Christiania, er det ikke et spørgsmål om, hvor mange politifolk der skal sættes ind for at udfylde en opgave dér. Jeg har sagt, at vi har intensiveret de opgaver, vi har i forbindelse med Christiania. Hvad der så i øvrigt skal ske med Christiania, er efter min opfattelse ikke et økonomisk spørgsmål.

Det gælder også besættelsen af ejendomme. Når der har været rydningsanmodninger, som der har været i en del tilfælde – den største i de senere år om den bygning, der kaldtes Alotria – har politiet anvendt de ressourcer, der var nødvendige, og det vil vi også gøre i fremtiden. Det er altså ikke et spørgsmål om økonomien, der på nogen måde kan være afgørende for dette. Så jeg synes, det ville være en forkert dagsorden at vedtage efter den debat, der har været, for den vedrører slet ikke det centrale i sagen, og det, man ønsker at få oplyst, kan man få oplyst på anden måde gennem sædvanlig og normal henvendelse.

Dernæst en bemærkning om det spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard rejste, og som også andre har været inde på: spørgsmålet om den statistik, vi har liggende til grund for, om man kan sige noget om stigningen eller faldet på voldsområdet. De tal, hr. Bernhard Baunsgaard nævnte vedrørende 1986, var anmeldelser i sager om vold af særlig farlig karakter. Der var isoleret tale – det er rigtigt – om et fald i forhold til 1982, men kriminalstatistikken skal efter min mening ses i sin helhed. Medtager man f.eks. vold mod sagesløs og andre voldssager, er der tale om stigninger over en årrække.

Nu vil jeg slet ikke komme ind på det problem. Det, jeg talte om, var en kriminalitetsstigning, og det er jo desværre rigtigt, og så omtalte jeg volden i forbindelse med den tragedie, som